

Боли́ть ду́ша, і са́вози
на о́чах...

15

Боли́т ду́ша, и слёзы
на о́чах...

Andante lamentoso [Не поспішаючи, жалісно]

Бандура I

Бандура II

Два голоси

Бандура I

Бандура II

1. Бо_ лить ду_ ша, і слю_ зи на о_ чах... Зга_ дай бла_ го_ сло_ він_ ня в дні три_

1. Бо_ лит ду_ ша, и слё_ зы на о_ чах... Но, друг, бла_ го_ сло_ ве_ ни_ я ты

во ги. Як час_ то Бог у го_ рі ви_ ру_ чав і вчас_ но по_ си_ лав нам до_ по_ пом_ нишь? Как час_ то Бог нас в го_ ре вы_ ру_ чал, как мно_ го_ крат_ но Он яв_ лял нам

Приспів
tr cresc.

-мо- гу! Бог вчить мо-лит- ви і тер-пін- ня нас, а без скор-
 по- моць! Бог у- чит нас тер- петь, мо- лить- ся, ждять, а без скор-

tr

tr

-бот де взя-ти нам цей до- свід? Як- що страждань сто-ро-нить-ся ду- ша, на
 -бей где взять нам э- тот о- пыт? В ду- ше, не на- у- чив- шей- ся стра-дать, на-

f

f

f

го- ре на- так ви-кли-ка- є сто- гін.
 -мёк на го- ре вы- зы- ва- ет ро- пот.

p

p

mf

2. Не зав_ жди ра_ до хрест ми не_ се_ мо, та впев_ни_тись мог_ли не раз, не
 2. Мы не все_гда о_ хот_ но крест не_ сём, но о_ бод_рим_ся: наш О_ тец_ - не

дві_чі: нам слід в жит_ті шу_ ка_ ти не сво_ го, а лиш то_ го, що хо_ че Бог Пред_
 от_ чим, на_ ста_ и_ вать не на_ до на сво_ ём, пусть всё и_ дёт, как Бог пре_ муд_ рый

Приспів
tr cresc.

_віч_ний. Бог вчить мо_ лит_ ви і тер_ пін_ ня
 хо_ чет. Бог у_ чит нас тер_ петь, мо_ лить_ ся,

нас, а без скор_ бот де взя_ ти нам цей до_ свід? Як_
 ждять, а без скор_ бей где взять нам э_ тот о_ пыт? В ду_

f

що страж дань сто_ ро_ нить_ ся ду_ ша, на го_ ре на_ тьяк ви_ кли_ ка_ е
 ше, не на у_ чив_ шей_ ся стра_ дать, на_ мёк на го_ ре вы_ зы_ ва_ ет

f

сто_ гін. 3. Жур_
 ро_ пот. 3. И

p

Più mosso [Більш рухливо]
tr

З на_ ді_ є_ ю зді_ймай_мо в не_бо зір, бо при_йде час скор_бо_там від_да_
С на_деж_ дой под_ ни_ ма_ ем к не_бу взор: при_дєт по_ра скор_бям по_сто_ро_

tr

tr

ли тись - з тіс_них об_ста_ вин на без_меж_ну шир нас ви_ве_де Все_виш_ньо_го дес_
нить ся - из тес_ных об_сто_ я_тельств на про_стор нас вы_ве_дет вы_со_ка_ я дес_

ни ця, нас ви_ве_де Все_виш_ньо_го дес_ ни_ ця.
ни ца, нас вы_ве_дет вы_со_ка_ я дес_ ни_ ца.

f

f

1. Болить душа, і сльози на очах...
Згадай благословіння в дні тривоги.
Як часто Бог у горі виручав
І вчасно посилав нам допомогу!

Приспів: Бог вчить молитви і терпіння нас,
А без скорбот де взяти нам цей досвід?
Якщо страждань сторониться душа,
На горе натяк викликає стогін.

2. Не завжди радо хрест ми несемо,
Та впевнитись могли не раз, не двічі:
Нам слід в житті шукати не свого,
А лиш того, що хоче Бог Предвічний.

Приспів.

3. Журби в житті зазнавши і утрат,
Йдемо вперед, хоч вітер дме зустрічний,
Бо шлях вузький жертвовності, труда
Найбільше нам, як пілігримам, личить.

Приспів.

З надією здіймаймо в небо зір,
Бо прийде час скорботам віддалитись —
З тісних обставин на безмежну шир
Нас виведе Всевишнього десниця. } 2 рази

-
1. Болит душа, и слёзы на очах...
Но, друг, благословения ты помнишь?
Как часто Бог нас в горе выручал,
Как многократно Он являл нам помощь!

Привев: Бог учит нас терпеть, молиться, ждать,
А без скорбей где взять нам этот опыт?
В душе, не научившейся страдать,
Намёк на горе вызывает ропот.

2. Мы не всегда охотно крест несём,
Но ободримся: наш Отец — не отчим,
Настаивать не надо на своём,
Пусть всё идёт, как Бог премудрый хочет.

Привев.

3. И боль утрат узнав, и горечь бед,
Мы движемся среди кочек и колдобин.
А лёгкий путь, где жертвенности нет,
Не слишком ли для странников удобен?

Привев.

С надеждой поднимаем к небу взор:
Придёт пора скорбям посторониться —
Из тесных обстоятельств на простор
Нас выведет высокая десница. } 2 раза

Болить душа, і сльози на очах...

Слова: В. М. Беличенко
Музика: Е. Черняева
Перекладення: С. Нагула

Болит душа, и слёзы на очах...

Слова: В. М. Беличенко
Музыка: Е. Черняева
Переложение: С. Нагула